



ELISENDA ALBERTÍ | Autora del llibre 'Decidides. Set dones contra corrent'

“Les set dones que he triat comparteixen una força vital: no doblegar-se als prejudicis”

Albertí (Barcelona, 1960), editora i escriptora, és l'autora de Decidides. Set dones contra corrent (Albertí editor), on ens explica la dificultat de ser dones, viure a Catalunya, i estar condicionades per les restriccions pròpies d'una època, entre el final del segle XIX i el principi del XX. Un llibre amb 140 imatges, que ens fa descobrir la vida d'unes dones desconegudes.



No em veig com aquestes dones. Enveja sana, no?

La situació de la dona, malgrat que encara hi ha molta feina per fer, és innegable que ha millorat al llarg dels anys. Només cal veure com era considerada fins el segle XX: un bonic objecte, però sense drets.

Vostè s'identifica amb alguna d'elles especialment?

Com és normal, n'hi ha que són més properes a la meua manera d'entendre la vida, però, no m'identifico amb cap especialment. Totes tenen motivacions i actituds que, tenin present l'època de què parlem –final del segle XIX i el principi del XX–, puc compartir.

D'on va sorgir la idea?

El primer llibre que vaig fer de temàtica femenina –*Dames, reines i abadesses*– és el que va iniciar els meus llibres sobre biografies de dones. Tot i que és evident que, encara cal fer molta feina per donar a conèixer la realitat històrica de les dones, amb aquests llibres intento mostrar com vivien, sentien i com eren considerades les dones catalanes al llarg dels anys.

Quin és el perquè de la tria? Perquè de dones decidides n'hi ha moltes més...

I tant. Es podrien escriure moltes biografies so-

bre dones decidides. Les que jo he triat, pel seu extracte cultural, econòmic i social, són un exemple d'una bona part de les dones que van viure en una època en la qual, parlar de feminisme, ni tan sols es plantejava.

Dones feministes i solidàries...

Totes elles comparteixen una força vital, la de no doblegar-se als prejudicis socials, que reduïen les dones a un paper passiu, a ser invisibles, a procrear i tenir cura de la llar, a dependre tota la vida

d'un home o altre del seu entorn. Les agermana, l'inconformisme davant d'un destí que ja estava escrit per endavant, sense tenir-les en compte.

El concepte de resiliència se'ls adequa força.

I tant. Totes elles van tenir la capacitat de resisitir i superar les situacions que les hi tocà viure com a dones. Van destacar en les seves professions i, alhora, van mostrar una sensibilitat excepcional envers els menys afortunats i desvalguts.

Una d'elles, l'Èmilia Carles i Tolrà, va fundar, fins i tot, una macroempresa textil a Artesa de Segre.

Entre el 1905 i el 1906 entrà en funcionament la fàbrica d'Artesa on hi havia unes cases destinades als encarregats, 48 habitatges per als treballadors, un economat, una escola i una església. Va ser una instal·lació moderna que donà vida a la comarca i proporcionà, a moltes dones, una oferta de treball segura i una qualitat de vida inusual en aquella època.

Nous projectes?

Sempre en tinc un o altre al cap. Falta triar el col·lectiu femení pel qual em decantaré. En tinc molts de possibles.

“ Totes van tenir la capacitat de resistir i superar les situacions que els tocà viure ”